

Sygn. akt IX Ka 71/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Nowak

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Jas-Nieprzecka

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 r.

sprawy obwinionego A. S.

o wykroczenie z art. 107 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 29 października 2014r. sygn. akt XI W 3951/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok:

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. P. - Kancelaria Adwokacka w K. 516,60(pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem obrony obwinionego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od obwinionego A. S. na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. B. (1) kwotę 516.60(pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt IX Ka 71/14

UZASADNIENIE

Komendant Komisariatu Policji w D. złożył wniosek o ukaranie A. S. o to, że:

w czasie od września 2012r. do 6 maja 2013r. w miejscowości W. (...) (...)złośliwie w celu dokuczenia wysypuje popiół pod betonowe ogrodzenie należące do B. B. (1) w wyniku czego przechyła się oraz tamuje wodę po opadach deszczu podtapiając posesję, tj. o wykroczenie z art. 107 kw.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 29.X.2014r. w sprawie XI W 3951/13 orzekł, co następuje:

I. uznał obwinionego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie czynu z tym ustaleniem, iż w czasie jego popełnienia miał on ograniczoną w stopniu nieznacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia przy ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do pokierowania swoim postępowaniem, tj. popełnienia wykroczenia z art. 17 § 2 kw z zw. z art. 107 kw i za to na podstawie art. 107 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 100 złotych,

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. z Kancelarii Adwokackiej w K. kwotę 221,40 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu A. S.,

III. na podstawie art. 119 KPW w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego A. S. od zapłaty kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżyli: osobiście obwiniony A. S. w całości na swoją korzyść oraz obrońca obwinionego w części orzeczenia o karze na korzyść obwinionego.

A. S. wyrokowi zarzucił – jak można wnioskować z treści apelacji:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść poprzez bezpodstawne ustalenie, iż dopuścił się on czynu opisanego w zaskarżonym wyroku ponieważ popiół sypał w koleinę, a nie pod ogrodzenie i to B. spuszczałą wodę na jego posesję, a wobec tego on jest niewinny i wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Natomiast obrońca obwinionego wyrokowi zarzuciła rażąco niewspółmierność kary w stosunku do zawinienia obwinionego i na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 2 kpk wniosła o:

1. zmianę wyroku poprzez odstąpienie od wymierzania kary obwinionemu,
2. zasądzenie kosztów obrony udzielonej obwinionemu z urzędu przed Sądem II instancji wraz z podatkiem VAT, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone ani w całości, ani w żadnej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obydwie wskazane wyżej apelacje są niezasadne.

Wbrew zarzutowi apelacyjnemu obwinionego sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i zgromadził wszystkie niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dowody, które poddał następnie prawidłowej analizie w pisemnych motywach wyroku. Sąd ten wskazał którym dowodom dał wiarę i dlaczego – a w ocenie sądu odwoławczego argumentacja sądu I instancji wskazana w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – patrz k. 58-60 – zasługuje na aprobatę. W tym miejscu Sąd Okręgowy pragnie zwrócić uwagę na zachowanie obwinionego (występującego wówczas z obrońca adw. M. P.) na rozprawie w dniu 29.X.2014r. w czasie której obwiniony wyjaśnił, iż przyznaje się, iż robił tak (czyli jak opisano w zarzucie) i że chce poddać się karze grzywny w kwocie 100 złotych gdyż nie kwestionuje czynu, wnosi o zwolnienie od kosztów postępowania.

W tej sytuacji zasadnie Sąd Rejonowy na podstawie 64 § 1 i 2 kpw uznał, że okoliczności popełnienia zarzucanego obwinionemu czynu nie budzą wątpliwości w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego.

W tej sytuacji – w ocenie sądu odwoławczego – jako absolutnie chybiony należy uznać zarzut apelacyjny obwinionego, że Sąd Rejonowy wydał niesłuszny wyrok gdyż on jest niewinny.

Zdaniem Sądu Okręgowego apelacja obwinionego stanowi jedynie gołosłowną i nieprzekonywującą polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wywodami sądu I instancji i nie zawiera żadnego argumentu, który byłby w stanie skutecznie podważyć trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, a opiera się ona jedynie na tendencyjnych, gołosłownych twierdzeniach obwinionego A. S..

Tymczasem – w ocenie sądu odwoławczego - ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji w sposób jednoznaczny wynikają z dokonanej przez tenże Sąd prawidłowej oceny dowodów, która nie przekracza w żadnym stopniu granic swobodnego uznania sędziowskiego określonych treścią art. 7 kpk (w zw. z art. 8 kpw), a jest ona logiczna i zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego .

Sąd Okręgowy podziela w całości jako rzeczowe i przekonujące ustalenia i wywody sądu I instancji zaprezentowane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (patrz k. 58-60), a których nie ma potrzeby przypominać ani powtarzać w tym miejscu.

Mając na uwadze dotychczasowe rozważania brak jest jakichkolwiek podstaw do powiązania zawilgocenia pomieszczeń, o którym pisze obwiniony w swej apelacji , z przypisanym mu w niniejszej sprawie wykroczeniem.

Również odnosząc się w dalszym ciągu do apelacji obwinionego, a w szczególności również do apelacji obrońcy obwinionego w zakresie podniesionego w niej zarzutu rażącej surowości wymierzonej obwinionemu kary to - w ocenie sądu odwoławczego - również jest to zarzut chybiony.

Zdaniem Sądu Okręgowego sąd I instancji wymierzając obwinionemu stosowną karę grzywny w wysokości 100 zł., a więc w wysokości wnioskowanej przez obwinionego na rozprawie (k. 54), a ponadto w symbolicznej wręcz wysokości, zbliżonej do minimalnej wysokości ustawowej, uwzględnił i należyście rozważył wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na wymiar kary, a to znaczy stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego, stopień jego zawinienia ograniczony działaniem w warunkach art. 17 § 2 kw, jak i zasady prewencji szczególnej i ogólnej.

W ocenie sądu odwoławczego mając na uwadze znaczny czasokres złośliwego zachowania obwinionego opisany w zarzucie brak jest podstaw do skorzystania z dobrodziejstwa - wnioskowanej przez obrońcę obwinionego - instytucji odstąpienia od wymierzania obwinionemu kary, bowiem wówczas zachowanie obwinionego nie spotkałoby się z reakcją adekwatną do stopnia jego zawinienia i wagi popełnionego czynu.

Tymczasem obrońca obwinionego w swej apelacji zdecydowanie przecenia okoliczności popełnienia przez obwinionego wykroczenia w warunkach art. 17 § 2 kw oraz jego dotychczasowej niekaralności oraz trudnej sytuacji materialnej.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk (w zw. z art. 109 § 2 kpw) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparto na przepisach art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 624 §1 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 117 § 2 kpw i art. 118 § 1 kpw, a także rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.IX.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2013 poz. 461), a w szczególności § 14 ust. 2 pkt 4.

Z tych względów orzeczono jak wyżej.

SSO Tomasz Nowak

m.n